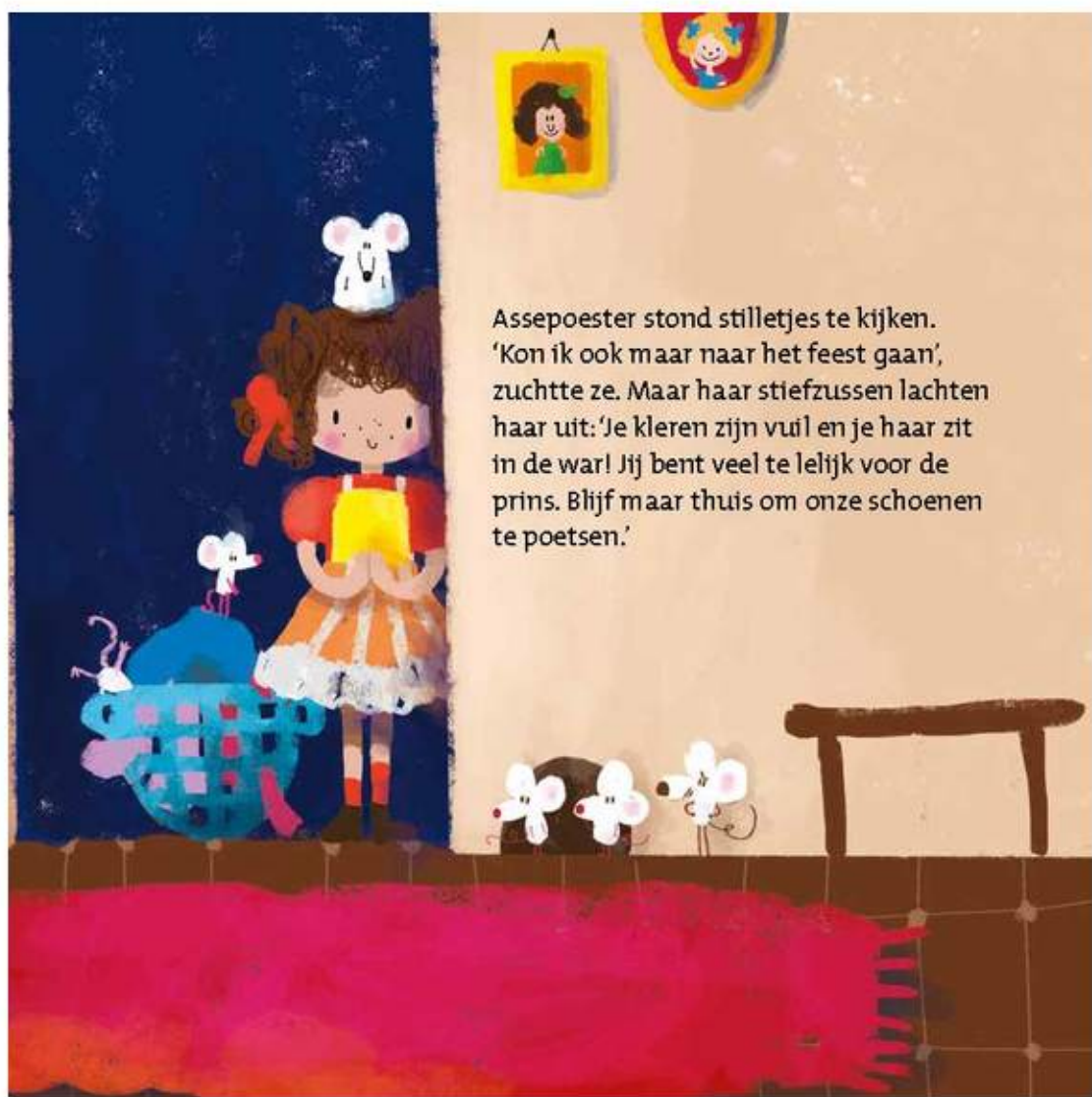

De jaren gingen voorbij en de drie meisjes werden groot. Op een dag gaf de prins van het land een groot feest. Hij wilde graag trouwen en daarom kregen alle jonge meisjes een uitnodiging. Isabella en Antonia gingen meteen nieuwe kleren kopen. Ze lieten hun haren krullen en deden hun mooiste lippenstift op.

Assepoester stond stilletjes te kijken.
'Kon ik ook maar naar het feest gaan',
zuchtte ze. Maar haar stiefzussen lachten
haar uit: 'Je kleren zijn vuil en je haar zit
in de war! Jij bent veel te lelijk voor de
prins. Blijf maar thuis om onze schoenen
te poetsen.'

Isabella en Antonia stapten in een mooie koets en lieten Assepoester huilend achter. Plotseling verscheen in het midden van de kamer een prachtig licht. Een goede fee zweefde naar Assepoester toe. 'Lief meisje, waarom huil je?' vroeg ze.